

Dosar nr. 2ra-890/19

prima instanță, Judecătoria Drochia, sediul Central (L. Grădinari)
instanța de apel, Curtea de Apel Bălți (I. Grosu, I. Golub, A. Ciobanu)

Î N C H E I E R E

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mihail Ghilescu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Ghilescu
împotriva Primăriei satului Pelinia, raionul Drochia cu privire la atribuirea cotei
de teren echivalent în mărime de 100 % și atribuirea sau achitarea producției
agricole pe cota echivalentă întragă, începând cu anul 1997 până în prezent,

împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a
respins apelul declarat de Mihail Ghilescu și s-a menținut hotărârea din
04 iulie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 19 aprilie 2017, Mihail Ghilescu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Primăriei satului Pelinia, raionul Drochia cu privire la atribuirea cotei
de teren echivalent în mărime de 100 % și atribuirea sau achitarea producției
agricole pe cota echivalentă întragă, începând cu anul 1997 până în prezent.

În motivarea acțiunii, reclamantul Mihail Ghilescu a indicat că de pe băncile
școlii, din 1990, el a început activitatea sa de muncă în fostul colhoz a satului
Pelinia raionul Drochia, în calitate de mecanizator.

Reclamantul a invocat că în anul 1991 a primit cota agricolă, care constituia
1,500 ha, și pe care a avut-o în întregime pînă în 1997, apoi cota agricolă i-a fost
redușă fără să fie informat, cu 50 % adică 0,75 ha.

Reclamantul Mihail Ghilescu a menționat că despre prevederile art.11 alin.(3)
Legea nr.173 din 22 octombrie 1998 pentru modificarea și completarea Codului
funciar, nu l-a informat nimeni, necățînd la faptul că munca mai departe în fostul
cohoz în calitate de mecanizator a continuat și nici nu i-a fost de nimeni explicat
din care motiv cota sa agricolă a fost redusă, deoarece dacă cunoștea motivul
reducerii cotei sale, el ar fi contestat hotărîrea la Primăria satului Pelinia, r-nul
Drochia.

Reclamantul Mihail Ghilescu a solicitat admiterea acțiunii, restituirea cotei agricole întregi în mărime de 1,500 ha din fondul de rezervă a Primăriei satului Pelinia r-nul Drochia, producția agricolă s-au echivalentul în bani, conform contractului vechi pe cota agricolă întregă, să-i fie achitată din 1997 pînă în momentul de față, încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 04 iulie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Central s-a respins cererea de chemare în judecată depusă Mihail Ghilescu împotriva Primăriei satului Pelinia, raionul Drochia cu privire la atribuirea cotei de teren echivalent în mărime de 100 % și atribuirea sau achitarea producției agricole pe cota echivalentă întragă, începând cu anul 1997 pînă în prezent.

Prin decizia din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Mihail Ghilescu și s-a menținut hotărârea din 04 iulie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Ghilescu împotriva Primăriei satului Pelinia, raionul Drochia cu privire la atribuirea cotei de teren echivalent în mărime de 100 % și atribuirea sau achitarea producției agricole pe cota echivalentă întragă, începând cu anul 1997 pînă în prezent.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că autentificarea dreptului de proprietate asupra cotei de teren echivalent se face în baza hotărîrii autorităților administrației publice locale, prin eliberarea unui titlu ce confirmă acest drept. Prin carnetului de muncă nr. 9313, se confirmă faptul că Mihail Ghilescu a.n. 04 martie 1975, a început activitatea în colhozul din satul Pelinia, r-nul Drochia din anul 1991. Conform titlului de autentificate a dreptului deținătorului de teren nr. 7135122233, se confirmă că deținătorului Mihail Ghilescu, prin dispoziția primarului comunei Pelinia județul Bălți nr.23 din 27 noiembrie 2000, deținătorului i s-a repartizat în proprietate privată pămînt teren agricol, cu o suprafață totală de 0,0649 ha. Iar, prin titlul de autentificate a dreptului deținătorului de teren nr. 7135102013, lui Mihail Ghilescu, prin dispoziția primarului comunei Pelinia județul Bălți nr. 23 din 27 noiembrie 2000, i s-a repartizat în proprietate privată pămînt teren-agricol, cu o suprafață totală de 0.5059 ha.

Instanța de apel a reținut că Mihail Ghilescu în susținerea acțiunii sale nu a prezentat probe privind atribuirea în proprietatea sa a cotei agricole în mărime de 1, 500 ha, ba mai mult, potrivit normelor legale ale Codului Funciar, apelantul nici nu dispune de dreptul la o cotă de teren echivalent în mărimea de 1,500 ha, neîntrunind condițiile legale de a deține cota de teren în mărime deplină.

Instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a statuat asupra respingerii cererii de chemare în judecată depusă de Mihail Ghilescu, or, apelantul nu a prezentat probe care ar confirma argumentele sale, astfel instanța de apel considerând necesar de a respinge cererea de apel depusă de Mihail Ghilescu cu menținerea soluției instanței de fond, ca una legală și întemeiată.

La 19 februarie 2019, Mihail Ghilescu a declarat prin intermediul oficiului poștal, recurs împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea depusă de Mihail Ghilescu.

În motivarea cererii de recurs recurentul Mihail Ghilescu a indicat că nu este

de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, le consideră vădit ilegale și neîntemeiate, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

Recurentul Mihail Ghilescu a menționat că la data de 24 ianuarie 2018 Primăria satului Pelinia a depus referință prin care a informat că listele beneficiarilor de teren echivalent au fost întocmite de către Comisia Funciară și modificate prin procesul-verbal nr. 9 din 12 mai 2000 al Comisiei Funciare, iar listele cu modificări au fost aprobate prin decizia 7/1 din 13 mai 2000.

Recurentul a indicat că la adresările sale către Primăria satului Pelinia privind prezentarea copiei procesului-verbal întocmit de Comisia Funciară, reprezentanții Primăriei au declarat că nu s-au păstrat procesele-verbale ale Comisiei Funciare, iar potrivit listelor modificate prin decizia 7/1 din 13 mai 2000, Mihail Ghilescu dispune de 50 % cotă de teren, iar conform înscrierilor din Registrul Cadastral al satului Pelinia, Mihail Ghilescu este deținător al cotei de teren cu suprafață de 0,5708 ha.

Recurentul Mihail Ghilescu a menționat că Comisia Funciară a fost formată din colaboratorii Primăriei satului Pelinia și procesele-verbale ale Comisiei Funciare trebuie să fie păstrate la inginerul cadastral al acestei primării.

Totodată, recurentul a menționat că despre prevederile art.11 alin. (3) Legea nr.173 din 22 octombrie 1998 pentru modificarea și completarea Codului funciar, nu l-a informat nimeni, necătând la faptul că muncea mai departe în fostul cohoz în calitate de mecanizator, nimeni nu i-a explicat din care motiv cota sa agricolă a fost redusă, deoarece dacă cunoștea motivul reducerii cotei sale, el ar fi contestat hotărârea la Primăria satului Pelinia, r-nul Drochia.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost expediată participanților la proces la data de 18 decembrie 2018, prin scrisoarea de expediere nr. 25860 (f.d. 127), fiind recepționată de recurentul Mihail Ghilescu la data de 28 decembrie 2018, corespunzător trimiterii poștale DS3118095710AS (f.d. 129). Totodată, instanța de recurs relevă că decizia contestată a fost publicată pe portalul instanțelor judecătorești www.instante.justice.md la data de 21 decembrie 2018.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de Mihail Ghilescu, la data de 19 februarie 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 09 aprilie 2019, în adresa intimă Primăriei satului Pelinia a fost expediată copia recursului declarat de Mihail Ghilescu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 25 aprilie 2019 prin intermediul oficiului postal, Primăria satului Pelinia a depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mihail Ghilescu, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Ghilescu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Mihail Ghilescu, se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de Mihail Ghilescu, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs,

întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Mihail Ghilescu.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mihail Ghilescu împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Ghilescu împotriva Primăriei satului Pelinia, raionul Drochia cu privire la atribuirea cotei de teren echivalent în mărime de 100 % și atribuirea sau achitarea producției agricole pe cota echivalentă întragă, începând cu anul 1997 până în prezent.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan